

FLUG- FISKE

Specialsidor om
vatten, redskap
och fiskare
Redaktör: Carl Adlercreutz

Februari 1979

Det exklusiva bambuspöt

Milan Halenar hör till den stora grupp flugfiskare som är frälst för splitcanespön. Han har sysslat med dem både som fiskare och redskapshandlare. För att få veta mer om vilka förhållanden de berömda amerikanska spöbyggarna arbetar under, företog han nyligen en resa till USA. Erfarenheterna från den resan gav upphov till följande funderingar kring bambuspön och spöbyggare.

□ □ När jag kom hem från USA för några veckor sedan beslöt jag att skriva några rader till FJ, för att förbättra förståelsen för fina flugspön. Jag vet att många i likhet med mig gått omkring med delvis alldeles felaktiga uppfattningar om tillverkning och handel med splitcanespön från kända spöbyggare. Inte minst för den unge fiskaren kan det vara bra att veta vad det är man betalar för. Felaktiga förväntningar och dåliga kunskaper om produkten kan annars leda till besvikelse och felsatsning.

Jag vill inte gå närmare in på några enskilda spöttillverkare utan skriva några rader om svårigheter bakom spöttillverkning i liten skala och om det personliga värdet för var och en som tänker köpa ett fint bambuspö.

Det finns några firmor här i Sverige som annonserar att de har till salu det eller det fina flugspöt, men när man ringer upp så kommer det fram att de inte har något av de annonserade spöna hemma och att de inte kan garantera några bestämda leveranstider. Vad är det som ligger bakom att det är så svårt att få fram ett amerikanskt spö som är tillverkat hos de små firmorna? Jag har undersökt detta och vill påstå följande.

1. Tillgång på bra bambu är begränsad. Av det som köps hem av spöttillverkarna är upp till 80 % värdelöst. Det finns flera förklaringar. Dels finns ingen som är

intresserad att samla ihop enbart de fina bambustockarna, dels visar inte den nya generationen något vidare intresse för bambuodling. Mark som använts för bambuproduktion tas i stället i anspråk för risodling som betalar sig bättre.

Själva bambustrukturen har inte ändrats på några tiotals år. Den har ju funnits i tusentals år. Vad som skulle kunna påverkas är förbättrad kvalitet genom noggrann odling.

2. De välkända spöbyggarna är för det mesta herrar runt 60 år och de varken vill eller kan jakta. Att de inte tycker om varandra hör kanske inte hit, men det är bra att veta. De har sitt sätt att arbeta och ingen kan tvinga dem att göra några ändringar här eller där. **Take it or leave it**, brukar de säga. De kan inte glömma hur de blev behandlade på 50-talet av återförsäljare när glasfibern kom in på scenen. Idag, när fiskare börjat förstå att ett fint bambuspö är en del av varje spöbyggares liv, kan de diktera både priser och leveranser. Många av dem har annan sysselsättning att livnära sig på än att enbart leva på spöförsäljning.

När det gäller priserna så är alla bambuspön underbetalda. Bambuspönas prisutveckling följer inte med övriga produkter på marknaden, men ingen kan höja priserna än så länge.

3. Många av de små firmorna har flyttat flera gånger, antingen av familjeskäl eller hälsoskäl eller bara för att byta miljö. Detta medför problem igen. Man måste hitta lämpliga lokaler, sätta ihop maskinerna igen och förbereda de nya lokalerna så att de motsvarar deras krav. Dammfria rum t.ex. Ibland är man helt enkelt trött på att bygga spön eller orkar inte. Allt detta resulterar i att du inte får ditt spö vid den tid du har tänkt dig.

Ta väl hand om spöt

Att det kostar mycket pengar i dagens läge att köpa ett välkänt märke är ingen nyhet. Att väntetiden kan bli över ett år är bara en förmildrande omständighet för den som vill spara till ett sådan spö.

Den som lagt ut så mycket pengar på ett spö och väntat så länge, borde vara medveten om vad han äger och behandla spöt därefter. Man skall tänka på att det är levande material och sköta om det med största omsorg. Jag vet att det finns många som tänker så här: Nu när jag väntat så länge på spöt och pröjsat så mycket pengar för det, så skall jag använda det så mycket som möjligt. Det finns ingen spöbyggare i hela världen som kan ge garanti till sådan behandling. Njut av det fina hantverk och den behagliga aktion som ett fint bambuspö har, men ha också ett grafit eller glasfiberspö med till varje fiske. Vädret kan ändras och det kan bli för blåsigt. I blåsigt väder får spöt alltid jobba hårt och man kan få skada på det fina bambuspöt, oavsett hur bra kastare man är. Att välbehållna bambuspön bara stiger i värde, det behöver man knappast tillägga.

Det kommer aldrig att finnas tillräckligt många fina bambuspön för alla. Därför bör var och en ta vara på det spö han äger eller

tänker äga. Bambuspön och deras konstruktion har inte ändrats på över 100 år, de kan inte bandtillverkas och utvecklas som t.ex. stereonläggningar.

Man skulle kunna skriva en hel bok om fina spön. Men vad jag främst ville få svar på under mina besök hos de främsta spöbyggarna i USA var frågan varför man i nästan varje varuhus kan köpa ett engelskt

bambuspö men inget amerikanskt.

En sak är klar för mig idag. Fina bambuspön växer inte på träd som äpplen. Inte ens i USA. När en firma t.ex. tillverkar 200 spön om året och endast på beställning, då kan vem som helst räkna ut hur fördelningen blir till lilla Sverige. Jag har åkt runt i USA och har inte i någon affär hittat nya bambuspön från småtill-

verkare. Inte ens i deras egna affärer. Allt som är färdigt postas iväg med det samma!

För min del kan gärna chefredaktören för Svenskt Fiske kalla var och en som äger ett fint bambuspö för snobb. Jag ser upp med beundran till varje sådan snobb, för han är en fiskare som insett att fiskets verktyg inte blott är medel till att fånga fisk. ■